

СРПСКИ РАДИКАЛИ РАДНИЦИМА КРАГУЈЕВЦА

Браћо и сестре Крагујевчани,

Данас сте поново поносно прошли улицама Крагујевца и дошли пред Скупштину општине са захтевом да вам положи рачуне за то што немате посла и што вам није исплаћено ни оно што сте одавно зарадили. Да вам одговоре на питање зашто у крагујевачким кућама одавно нема три оброка дневно, и зашто страхујете за будућност своје деце. Нажалост, увели су нас у немаштину и

беду, довели нас до амбиса, уверени да могу баш све, и да у Крагујевцу не живе слободни људи већ робови.

Нико се више не усуђује да изађе пред вас. Изашли су 20. августа и „наградили“ сте их звиждуцима, као што су и заслужили.

Социјалисти су одавно изгубили везу са народом, одавно избегавају јавна места, одавно немају одговоре на ваша питања.

Питали сте их: зашто вам држава дугује толики новац, да ли је истина да је Слободан

Милошевић у Дејтону, потписом, уништио војне фабрике, да ли ће „Наменска“ икада прорадити, када ћете примити плате и регрес, ко ће вам помоћи да осмилите други производни програм? Остали су неми све док нисте сви изашли из фабрике, а онда су покушали да вас преваре ситним уступцима. Морали сте да заложите своје животе да би им показали колико сте близу краја.

Нису вас разумели када сте им говорили да долази зима, а ви немате огрев, да су вам деца гладна, гола и боса, да немате чиме да платите комуналије и струју. Чекали су да почнете да се онесвешћујете од исцрпљености. Шта још треба да се деси, па да власт схвати да народ не постоји да би њој служио.

И данас су се полицијски аутобуси ушуњали у Крагујевац да заштите оне које би требало одмах да похapse. Не мисле ваљда да би им сви ми, који у њему једва преживљавамо терор криминалаца дозволили да против вас предузму силничке мере!? Нека им не пада на памет!!!

Дошло је време да се у Србији промени власт и да те промене захвате и наш град. Дошло је време да социјалисти положи рачуне за све грешке које су учинили током своје дугогодишње владавине и да носе последнице своје неспособности, корумпираности, жеље за брзим богаћењем, свог непоштовања достојанства других. Дошло је време да народ, који је извор и утока власти, процени владав-

**СРПСКА
РАДИКАЛНА
СТРАНКА**

ИЗАБЕРИМО НАЈБОЉЕ. ВРЕМЕ ЈЕ!

ину социјалиста и награди их према заслугама.

Нама у Крагујевцу није било ни боље ни горе него грађанима осталих општина широм Србије. И наша власт није остала миуна пред могућностима које су јој се за време рата пружале и није уложила напоре да тешку судбину својих грађана подели заједно са њима. Социјалистичка власт у Крагујевцу издигла се изнад невоља својих грађана. Извукла се из блата у које нас је све увалила, а Крагујевац претворила у град у коме ускоро неће моћи да се живи, јер неће имати од чега да се живи. Ми, српски радикали, смо на време упозоравали грађане Крагујевца, и оштро критиковали општинску врхушку због криминала, коме су се појединци целим својим бићем предали, и којим се користе да дођу до личног богатства.

Многи од њих, почев од председника општине па на даље, лицемерно су се понели

према грађанима Крагујевца који су се одазвали позиву у рат или у њега отишли добровољно. Трубили су о томе како је патриотизам најузвишенији чин, како је љубав према Српству и отаџбини јача од свега, како је позив за одбрану земље света дужност. Организовали су нам испраћаје на фронт, пунили наше аутобусе нафтом, обезбеђивали нам пакете са сапунима, пастом за зубе, а они за то време у Крагујевцу отпочели пљачку каква у овом веку у нашем народу није забележена.

Србија је 1991. године ушла у рат да одбрани српски народ од повампирене усташке власти у авијској Хрватској. Општинско руководство Крагујевца је у томе видело прилику да, с једне стране, јавним декларисањем, јавним прокламовањем патриотизма, национализма и српских националних вредности, борбе за очување српства, стекне у народу популарност, а са друге стране, да у

наступајућој инфлацији, која се у земљама које ратују увек развије, обезбеди за себе, за своју децу, за своје унуке и са своје слуге, све што им икада у животу буде затребало.

Величали су опстанак српског народа и јединствену државу као једине циљеве за све нас који им не припадамо, а себи су за циљ одредили пуњење џепова новцем и стицање непокретности без плаћања.

Предњачио је председник Скупштине града Крагујевца Живорад Нешњић-Џада. Српски радикали су огорчени изјавама окружног јавног тужиоца да у радњама, које су људи без савести и без душе вршили у Крагујевцу, под патронатом и заштитом председника Скупштине, није било елемената кривичног дела. Јавни тужилац се чак усудио да каже да је било такво време, да је била инфлација, да је свако гледао да заштити свој капитал, па чак и он, јавни тужилац, каже да је у то време чинио нешто што законом није било дозвољено, али је било оправдано зато што је тиме штитио свој капитал. Несхватљиво! Да неко коме је дужност да штити законе каже како је постојао један период у коме законе није требало поштовати. И не налази кривице у онима који законе нису мењали, који их нису дорађивали, него су их оставили таквима какви јесу, да би могло боље да се краде.

Председник Скупштине града Живорад Нешњић је за све време рата био у радном односу у предузећу „Житопродукт“. Сваки дан је тамо проводио по два сата на радном месту, и тамо је и примао плату, игноришући општинску, па чак и посланичку плату. Предузеће „Житопродукт“ из Крагујевца било је овлашћено да Крагујевац снабдева брашном из робних резерви Србије. Брашно је тада било изузетно цењен артикал. Рађала је пшеница у Србији, а брашно је од сељака откупљивано по багателним ценама. Робне резерве су према закону биле дужне да обезбеди снабдевање градова, а они који су брашно преузимали имали су право да на цену коју су платили у робним резервама, зарачунају само транспортне и манипулативне трошкове. По тадашњем закону, а то би требало да зна окружни јавни тужилац, нико није смео да на брашну, стратешкој сировини у време рата зарађује, а зарађивали су. За предузећа у којима су били директори и за своје личне џевове.

„Житопродукт“ није мислио на Крагујевчане када је, подмићујући у робним резервама, у сарадњи са земљорадничком задругом из Бадњевца, набављао брашно за сумњиве клијенте, махом са Косова и Метохије и из Рашке области, већином Шиптаре и муслимане. Брашно је била роба која није смела да се препродаје зато што га није било довољно за Србе и грађане Србије, а међу њиховим купцима налазе се приватни млин

Народна скупштина
Републике Србије

Посланичка група
Српске радикалне странке

Председнику Народне скупштине

Као што вам је вероватно познато, већ седам дана радници Крагујевца изражавају свој протест против државне администрације која не испуњава обавезе према њима. Као грађанин Крагујевца и народни посланик позивам вас да учините колико можете да се спречи трагедија до које би могло да дође уколико се протест настави, пошто је општинска администрација већ покушала да протест забрани а радници као одговор на репресију ступили у штрајк глађу.

Посланичка група Српске радикалне странке захтева од вас у интересу угрожених радника да одмах оформите вишестраначку парламентарну делегацију у којој ће бити заступљене све посланичке групе у Народној скупштини Републике Србије, а којој ће бити превасходни задатак да доведе за преговарачки сто представнике и радника и власти.

У Крагујевцу и целој Шумадији никада се није теже живело а стандард грађана није био на нижем нивоу од Другог светског рата на овамо. Више нико ко се бави поштенним радом не може својој породици да обезбеди достојанствен живот, својој деци безбрижно детињство, својим родитељима мирну старост. Када би неко од званичника Социјалистичке партије Србије изашао из мерцедеса и само једном прошетао улицама Крагујевца схватили бисте да уколико не почнете да мислите и на друге, уколико вам ваше лично богаћење и даље буде разлог за бављење политиком, уколико наставите да од најбољих радника на свету стварате највећу сиротињу на свету, у Крагујевцу (а где би друго) ће пући. Избиће социјални немири а ви, властодршци какви сте, одговорите оруђем (које су они направили) и изаваћете грађански рат.

Чујем да и ви имате децу, па потражите од полиције снимке демонстрација да схватите колико је гладне деце дошло са својим родитељима да виде ко је то ко им је ускратио храну. Узмите своје ћерке за руке и доведите их у Крагујевац (може и мерцедесом) да виде на чији рачун се сви ви богатите и да бар своју децу спасите од бездушја.

Обраћам вам се, а још се нисам обратио тим радницима са којима је и мој покојни отац двадесет шест година делио посао и хлеб. Нисам желео да са њима поделим муку пре него што покушам да учиним за њих оно што могу. Ако се оглушите, кривица за све што сте изазвали загорчаће вам живот, а ја, за разлику од свих вас, знам где ми је место.

28. 08. 1996. године

„Прапаштица“ из Прешева, који је у периоду од септембра 1992. до априла 1993. године преузео више од 5 милиона килограма пшенице, приватно предузеће „Цокер“ из Рашке са 220 тона, приватно предузеће „Арекс“ из Београда са 25 тона, предузеће „Романија“ из Новог Пазара са 93 тоне, и тако редом.

Како је могло да се деси да „Житопродукт“ у Бачкој Тополи, за снабдевање потрошача из Крагујевца, набави 210 тона брашна и испоручи га Земљорадничкој задрузи из Бадњеваца по увећаним, забрањеним, ценама?

Наравно да брашно не треба Земљорадничкој задрузи из Бадњеваца. Они су то брашно одмах продали, само по још вишим ценама, наравно, забрањеним, предузећу „Кијакомери“ из Призрена, „Воћару“ из Пожеге, приватном предузећу „Ресава“, а себи су оставили 20 тона за малопродају.

Од милина у Дебелачи преузели су 150 тона, наравно робу преузме „Житопродукт“, он прода Земљорадничкој задрузи у Бадњевацу, ова прода „Воћару“ из Пожеге 125 тона, појединци зарађују, појединци се богате. Успут, „Воћар“ из Пожеге је сву своју робу продавао у Црној Гори, иако Србија тада није давала сагласност за „извоз“ пшенице у Црну Гору.

Ми, радикали, дошли смо до података да је „Житопродукт“ набавио и продао преко Земљорадничке задруге из Бадњеваца, мимо уговора са дирекцијом за робне резерве, више од 380 тона брашна па нико се не усуди, осим нас радикала, да то назове криминалом. А то јесте криминал, врхунски. Криминал врха државе, криминал врха општине, криминал људи којима смо поверили да врше власт у Крагујевцу.

Ако окружни јавни тужилац правда увећавање цена жељом да се сачува капитал, постављамо питање, а зашто су кршили закон

Оснивач и издавач:

др Војислав Шешељ

Генерални директор:

Александар Стефановић

Главни и одговорни уредник:

Спиша Аксентијевић

Помоћник главног

и одговорног уредника:

Огњен Михајловић

Редакција:

Рајко Горановић, Момир Марковић,

Мирослав Васиљевић,

Наташа Јовановић,

Јадранка Шешељ, Дејан Анђус,

Александар Вучић, Рајко Ђурђевић,

Коста Димитријевић,

Марина Јочич

Техничко уређење и штампа:

Штампарнија ГРАПХИС

Београд

Редакција прима пошту на адресу:

„Велика Србија“, Француска 31,
11000 Београд

Отворено писмо синдикату „Наменске“

Драга браћо и сестре,

Јуче сам присуствовао вашем синдикалном збору, данас сам спречен али је моја породица пред Скупштином града где је и место сваком поштенем Крагујевчанину. Мој отац је био поносан на своју фабрику, а ја сам увек био поносан на свог оца пушкара у „Наменској“.

У Србији само још власт и државна телевизија нису заинтересовани за вашу судбину, остали поступају по савести или руковођени интересом. Моје писмо председнику Скупштине Србије, у коме сам га позвао да решимо ваш проблем, није имало ефекта зато што га је читао нечовек у чијој се кући не пребројава последњи динар и који никада својим радом није издржавао породицу.

Не очекујем да одговоре на ваше захтеве и да вам врате оно што су отели, они очекују да се уморите и одустанете, да се деморалишете и оспете како би вас лакше савладали. Знам да ћете наставити, уверно сам се да сте борци и да сте добро размислили пре него што сте почели.

Трагично је што радници Крагујевца, осуђени на смрт, поново шаљу поруке женама да чувају децу, зар свака власт мора да убија у Крагујевцу како би заплашила и остала. Знам да сте сами одлучили како ћете да се борите за своја права, али вас молим, ако већ нико не сме или не жели да вас моли, да бездушницима и криминалцима на власти не поклоните ниједан драгоцен, раднички живот. Ако већ треба да оде нечија глава, ви сте последњи који треба да оставе своју децу без хранилаца. Крагујевац је увек био град сирочића, деце без очева.

Сви српски радикали деле вашу судбину и учествују у вашој борби против лопова и криминалаца на власти. У све што се у Крагујевцу украде умешани су прсти дебелог ЦАДЕ, а сваки град у Србији има свог Цаду.

Крагујевац 3. 09. 1996. г.

Томислав Николић
народни посланик
Српске радикалне странке

бавећи се овом трговином, нико их није на то натерао, ко им је то дозволио?

Шта су ти уговори значили за нашег градоначелника?

Па не много. Он сада, захваљујући овим пословима на којима је „спашавао нечији капитал“, има кућу у улици Милована Глишића, један локал на углу Гушићево и Змај Јовине улице, други локал у пословном центру „Раднички“. Има друштвени стан, кућу на Копаонику, огромни аутомобил „Опел вектра“, комбаји... Организовао је да урбанистичка мафија сруши стари „Раднички под орахом“ само да би за себе и остале градске бандите обезбедио скоро бесплатне локале. Шта ли му још треба? У Крагујевцу који се налази на 170 месту по просечним личним дохоцима у Србији, у Крагујевцу у коме све стоји и привреда, и општина, комунална предузећа, у Крагујевцу који је од стране социјалиста осуђен на смрт!

Да ли општински руководиоци мисле на нашу децу? Да ли мисле на раднике без посла? Да ли мисле на ратне инвалиде? Да ли знају да ми постајемо најамни радници код ратних профитера који су се обогатили док смо ми ратовали? Да ли мисле да ће то проћи некажњено?

Господин председник општине, који је миљеник Социјалистичке партије Србије, који је био поштен човек док се није докопао власти, а власт га као и сваку ситну душу искварила, обогатио се захваљујући сродним душама које је пронашао у лицу директора Земљорадничке задруге у Бадњевацу, у лицу директора „Југобанке“ и спонзора из Београда, који нису дозволили да се започета истрага заврши и да се сви они који су криви казне.

Ми, српски радикали, знамо све и све ћемо запамтити.

Председник Скупштине града Крагујевца, без динара својих пара, у време инфлације, тргујући сељачким знојем, обогатио се и постао ратни профитер. Ми знамо како је добијао кредите од Југобанке, њих носио у земљорадничку задругу Бадњевац, тамо добијао друге кредите, уплаћивао локале по фиксној цени у време највеће инфлације, Он, његов кум, његов брат, његова жена, наравно и директор Земљорадничке задруге се обогатио, па чак и директор „Југобанке“ се полакомио и узео од земљорадничке задруге кредит за градњу куће а од тог кредита куповао веш машину, електрични шпорет.

Али, долази време да се народу положе рачуни. Зулум ових кабадахија више не може да се трпи.

Сада када се из ваших душа излио гнев сада им цвокоћу зуби од страха, сада траже да их милиција чува. У којој то земљи милиција чува лопове, а напада народ? Неће ни српска милиција на српски народ и они су ојађени и опљачкани од лопова, и њихови животи не значе ништа онима који их шаљу пред Шиптаре као глинене голубове, а истовремено са Руговом потписују споразум о предају српског школства, здравства и ко зна чега још у руке отимачима српске земље.

Тражимо да се Скупштина општине распусти, а да се сви лопови, најпре ови из власти а онда и остали, одмах изведу пред суд а суд нека суди по закону. Тражимо да се јавности предоче налази полицијске истраге о криминалу у Крагујевцу, а посебно о врхунском криминалу у који су умешани нељуди на власти. Тако ћемо да сазнамо зашто је и шта је све урбанистичка мафија упропастила

у Крагујевцу ових ратних година. Како су пумпе грађене поред млекара, како су грађене да би виђенији људи имали локале у којима ће да незаконито стечен новац оплођују.

Крагујевац има снаге. Крагујевац има вредне људе. Наши су очеви били најбољи радници на свету, а ми их нисмо обрुकали. Наши су дедови широм Европе пронели сваку крагујевачких занатлија, посебно пушкара. Нас су Немци стрељали зато што су знали да волимо своју отаџбину, да смо часни и морални људи.

Усправиће се Крагујевац. Само треба да скинемо са власти лопове, нечасне људе, скоројевиће. Оне, којима никада није доста. Људе провинцијалног духа који мисле да им народ нешто дугује. И да доведемо оне, који ће својом имовином, својим интегритетом, својом чашћу, одговорати за поступке које чине.

А криминалцима је место у затвору. Тамо где се сада налази сиротиња и противници режима.

Крагујевац ову агонију није заслужио ничин, ни ближом ни даљом историјом. Ови људи не заслужују да се назову Крагујевчанима. Не желимо више да нас је срамота од оних који нас представљају.

А социјалисти, посебно одборници Скупштине града, нека се добро замисле над својом улогом у свему овоме. Како су омогућили да се у њиховим редовима истргну криминалци, да опљачкају Крагујевац и да им се ништа не деси. Да ли је могуће да се несрећа деси граду а не појединцима који су га у несрећу увалили.

Да ли може да се деси да Крагујевац преживи уз овакву власт.

Тешко.

Време је за промене.

Боље да ми њих променимо, него да они мисле како могу да нам раде шта желе.

Како год да одлучите, Српска радикална странка ће поштовати вашу одлуку и подржати је.

СРБИЈА ЈЕ ВЕЧНА ДОК СУ ЈОЈ ДЕЦА ВЕРНА!

Председник
Српске радикалне странке
др Војислав Шешељ

Заменик председника
Српске радикалне странке
Томислав Николић

Потпредседник
Централне отаџбинске управе
Маја Гојковић

Генерални секретар
Српске радикалне странке
Александар Вучић

Председник
Извршног одбора
Драган Тодоровић

Главни секретар
Извршног одбора
Стево Драгишић

САВЕЗНИ ПОСЛАНИЦИ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

др Ранко Бабић, др Бранислав Блажић, Милан Веселиновић, др Милан Бачевић, Чедомир Васиљевић, Маја Гојковић, Петар Димовић, др Милорад Јеврић, др Боровоје Костић, Зоран Красић, др Пантелија Милчић, Ратко Марчетић, Драшко Марковић, др Борђе Николић, Слободан Петричевић, Слободан Станкић, Филип Стојановић, Новак Савић, Милун Терзић, др Рада Трајковић, др Војислав Шешељ, Боровоје Поповић

РЕПУБЛИЧКИ ПОСЛАНИЦИ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Бранислав Вакић, Мирослав Васиљевић, Никола Васић, Војин Вељковић, Божидар Вујић, Стеван Вукајловић, Александар Вучић, Ацо Гајић, Стево Драгишић, Мирослав Драмљић, Сава Жарков, Љубомир Краговић, Милован Константиновић, Лазар Марјански, Милорад Мирчић, Игор Мирковић, Станислав Момчиловић, Душица Николић, Томислав Николић, Мирослав Нешковић, Марко Павловић, Раде Павловић, Радомир Поповић, Милован Радовановић, Драгутин Стамболић, Драгољуб Стаменковић, Зоран Суботић, Александар Стефановић, Јовица Стојменовић, Станко Студен, Јоргованка Табаковић, Драган Тодоровић, Елвира Фекете